

Vårkursen 2016 – en kort sammanfattning

Så är ännu en termin i Borås Gammaldansförening till ända. En termin som inneburit både små och stora förändringar för oss gammaldansare och då det dessutom firades att föreningen funnits i 40 långa år. Men, de som varit med från början tycker kanske inte att dessa 40 år känts så särskilt långa? Ändå är det naturligtvis en lång tid i jämförelse med den termin som startade den 12 januari och avslutades den 19 april.

Visst känns det fortfarande som det var igår, när vi samlades den där första kvällen i Ribbinggården och nyfiket granskade vårt nya dansställe? Den allmänna uppfattningen var nog att det kunde bli trångt, men det visade sig snart att det mesta faktiskt fungerade bättre än många befarat. Möjligen var en del också lite extra skeptiska efter den mindre lyckade våravslutning föreningen hade 2014 på Lönnen då vi nästan klättrade omkring ovanpå varandra? Uppslutningen den första tisdagskvällen i Ribbinggården var god och en del nya ansikten kunde även ses i vimlet.

I pausen första danskvällen hamnade vi som ”packade sillar” i kafferummet, där sorlet snart antog tidigare helt oanade nivåer, men redan tisdagen därefter lättade trycket när en del av oss istället bänkade sig ute i själva danslokalen. Det är verkligen synd att klaga men om vi ändå skall nämna något som upplevts som en aning mindre positivt, ja kanske till och med lite lätt besvärande(?) i Ribbinggården, så är det temperaturen i danslokalen.

En och annan har nog undrat om de inte rent av haft fel på termostaten? Förr i tiden bytte man väl förresten alltid till sommartermostat? Skribenten tycker att vi ändå inte borde klaga utan istället tänka på att vi inte en endaste gång, i alla fall någon längre stund, behövt frysa eller gå omkring med röda näsor, vita fingrar eller tåspetsar! Och, handen på hjärtat, så länge ingen blev sjuk av värmen, var det väl inte så farligt om danspartnerna stundom kunde kännas lite våta?

Många roliga möten och intressanta köbildningar har uppstått när vi varit på väg mellan danslokalen och kafferummet, ”vattenhållet” eller kanske möjligen någon av bekvämlighetsinrättningarna. Vissa bara MÅSTE ha vatten med en gång, några kräver sprit (till händerna) medan andra inte klarar sig utan sitt kaffe. I Ribbinggården har det känts, på både gott och ont, som om vi varit riktigt nära varandra hela tiden.

Spännande har det också varit att se hur kläderna ändrat färg under kvällarna! Vad menas nu då, undrar måhända läsaren av dessa rader? Jo, om vi kom till danserna med svarta byxor och blå skor så hade de vid hemgång ändrat färg till grått respektive vitt! Fast, det finns ju alltid det som kunde varit värre, tänk om vi istället åkt till danserna med röda underkläder och kommit hem med blå...

Att skribenten en gång råkade glömma sina dansskor efter en kväll på Ribbinggården må kanske vara förlåtligt med tanke på att det enligt en högst trovärdig källa hänt att andra glömt kvar ytterkängor, jackor, ja till med ett par kalsonger!

Vad har vi då övat på under vårterminen i Ribbinggården? Förutom de rena grunddanserna har vi haft nöjet att prova bland annat: Beerpolka, Billy bayo, Bonnen, Bullingen, Carinas snoa, Christina-polka, Cocosnöten, Enskede-fröjdens vals, Hambo från Farsta, Isabella, Jessikapolka, Jiggartango, Kalle P:s vals, Kejsarinnans tango, Körarpolka, Lucky, Nypetschottis, Oh Susanna, Salty dog rag, Schottisbugg från Eslöv, Schottis från Herrhagen, Schottis i åtta turer, Schottis på logen i Höög, Snurrebocken, Snäckan, Sockerpillret, Tordmulen, Tölösteppen, Vals mignon, Vargtassen och Vikasvingen.

Phu... här måste Skribenten ta en paus för att hämta andan!

I Ribbingsgården har vi erbjudits en intim miljö med nära till såväl orkester som instruktör, många möten och en hel del oväntade situationer.

Pär-Anders har varit instruktör alla tisdagar utom en som Britt-Marie då tog hand om.

Följande orkestrar har omväxlande stått på scenen: C-laget, Diggarna, DurX, Levins, Rent Drag och Trippix.

Inte mindre än 15 tisdagar i rad har det nu dansats och tjoats inne i Ribbingsgården. Den som varit med alla gångerna har haft möjlighet till 45 timmars effektiv kurs/dans och i runda slängar 150 fridansomgångar innefattande 450 danser varav 300 gammaldanser och 150 moderna dito.

Skribenten tror att flera millimeter skosula slipats bort under vårterminen i Ribbingsgården, och beklagar att han inte tog fram skjutmättet redan i januari för att på så sätt kunnat få sina misstankar bekräftade.

Avslutningen den 19 april

Skribenten kan ibland anfäktas av lite blandade känslor inför en avslutning. Vem vet var och när vi möts igen nästa gång? Många av oss kommer nog säkert att ses när utedanserna drar igång, men en och annan kanske inte dyker upp igen förrän till hösten? Samtidigt är det säkert bra med både en bestämd början och ett slut. Det är nog som med årstiderna, inte vore det väl lika roligt med sommar om den varade hela året?

Så fort dansen var igång så blåste som vanligt alla mindre positiva tankar och småkrämpor bort likt torra ouppkrattade löv för vinden. Pär-Anders demonstrerade än en gång sin fenomenala förmåga att entusiasmera oss dansare och samtidigt hjälpa till att skruva upp danshumöret till högsta nivå. Visst blir vi väl ALLA lite till mans och kvinns, tämligen uppskruvade av dansen? Den ena kurs-dansen och danspartnern följde på den andra i snabb takt ända fram till kaklet, förlåt pausen.

Mycket uppskattat var att vi även denna avslutning blev bjudna på kaffe och bulle. Skribenten som, inom parentes sagt, är väldigt svag för kaffebröd och, om sanningen skall fram, överhuvudtaget det mesta som är sött(!), kunde utan vidare inmundigat minst två bullar men kände att samvetets starka röst hindrade honom från ett sådant tilltag.

Säga vad man vill om Ribbingsgården men sällan har väl tiden gått så fort som under de timmar vi varit där och dansat? Den idé som en av föreningens medlemmar framförde om att ta lite "grus" från dansgolvet och hålla i väggklockan, genomfördes förmodligen aldrig? För det var väl inte så att "gruset" hunnit blandas upp med det glidmedel som lagts ut åt oss på golvet så att klockan istället gick fortare??

Förmodligen har vi nu dansat för sista gången i Ribbingsgården(?), åtminstone inom överskådlig tid, och åsikter om olika danslokaler finns det förmodligen minst lika många som antalet dansare.

Men, det är naturligtvis inte danslokalens beskaffenhet som är viktigast för oss utan VI SJÄLVA som utövar denna underbara verksamhet.

Hur det kommer att bli i framtiden beror helt på vår förmåga att locka till oss nya dansare, fortsätta att bygga goda vänskapliga relationer och ge varandra positiv energi så att vi kan ha riktigt roligt tillsammans intill tidens ände eller åtminstone, som en av skribentens dans-vänner lovat, att hålla på ända fram till hundraårsdagen!

Skribenten vars devis är "dansa men inte synas" sätter här punkt för denna gång.

May Bach skrivare